Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2019/93

av den 19 juli 1993

om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter

(EGT L 184, 27.7.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Kommissionens förordning (EG) nr 822/94 av den 13 april 1994	L 95	1	14.4.1994
►M2	Kommissionens förordning (EG) nr 997/95 av den 3 maj 1995	L 101	16	4.5.1995
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 av den 15 juni 1995	L 132	8	16.6.1995
►M4	Kommissionens förordning (EG) nr 2362/95 av den 9 oktober 1995	L 241	12	10.10.1995
►M5	Kommissionens förordning (EG) nr 2417/95 av den 13 oktober 1995	L 248	39	14.10.1995
►M6	Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999	L 160	80	26.6.1999
►M7	Rådets förordning (EG) nr 442/2002 av den 18 februari 2002	L 68	4	12.3.2002
►M8	Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003	L 270	1	21.10.2003

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2019/93

av den 19 juli 1993

om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, ”särskilt artiklarna 42 och 43,”

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Europeiska rådet bekräftade under mötet på Rhodos den 2 och 3 december 1988 att vissa öregioner inom gemenskapen har speciella socioekonomiska problem. Det bör vidtas åtgärder för att motverka dessa problem.

De Egeiska öarnas mycket speciella geografiska läge i förhållande till försörjningskällorna vad gäller de livsmedel och jordbruksprodukter som är väsentliga för den dagliga konsumtionen eller jordbruket på öarna, förorsakar kostnader som utgör en svår belastning för de berörda sektorerna. Denna naturbetingade belastning kan avhjälpas genom införandet av en särskild försörjningsordning för nödvändiga basprodukter.

Kvantiteterna av de produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen bör bestämmas inom ramen för de prognosticerade försörjningsbalanser som regelbundet utarbetas och som får justeras under året utifrån den lokala marknadens väsentliga behov och med hänsyn tagen till den lokala produktionen. Mot bakgrund av de åtgärder som antagits för att främja den lokala produktionens utveckling bör denna ordning tillämpas inom frukt- och grönsakssektorn under en femårsperiod och under den tiden trappas ner.

Avsikten med denna ordning är att sänka produktionskostnaderna och konsumentpriserna. Dess faktiska effekt bör därför övervakas.

För att undvika störningar i handeln får produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen inte skickas tillbaka till andra delar av gemenskapen eller återutföras till tredje land.

Ett lämpligt system för administration och kontroll av ordningens genomförande bör upprättas.

De speciella förhållandena för jordbruket på Egeiska öarna kräver särskild hänsyn, och det är nödvändigt att vidta åtgärder för såväl kreatursuppfödning och animalisk produktion som vegetabilisk produktion.

För att stödja utvecklingen av den traditionella kreatursuppfödningen på öarna bör tilläggsbidrag beviljas för uppfödning av handjur av nötkreatur och för upprätthållande av besättningar med am- och dikor, och stöd bör beviljas för privat lagring av ost som tillverkas lokalt på traditionellt sätt.

Vad gäller odlingen av frukt och grönsaker samt plantor och blommor bör åtgärder vidtas för att öka produktionen samt förbättra jordbrukets produktivitet och produkternas kvalitet.

Det bör även vidtas åtgärder för att stödja produktionen av matpotatis och utsädespotatis.

([1]) EGT nr C 56, 26.2.1993, s. 21.
([2]) EGT nr C 194, 19.7.1993, s. 365.
([3]) EGT nr C 201, 26.7.1993, s. 22.

▼B

För att stödja den traditionella vinodlingen på öarna bör stöd beviljas till vingårdar som producerar viner som uppfyller gemenskapsreglernas krav på kvalitetsviner från särskilda områden (fso) och som ingår i ett program för kvalitetsförbättring.

För att stödja och främja kvalitetsförbättringar avseende den lokala produktionen av kvalitetsstarkviner fso, bör stöd beviljas för att uppväga lagerkostnader i samband med lagring av sådana produkter.

I syfte att stödja traditionell olivodling på öarna, bibehålla produktionsmöjligheterna och bevara landsbygden och naturen bör ett stöd per hektar beviljas, under förutsättning att olivlundarna sköts på ett sätt som säkerställer en regelbunden produktion.

Biodling är en sektor som har betydelse för bevarandet av den viktiga och ömtåliga floran på öarna och samtidigt bidrar till invånarnas inkomster. Denna traditionella verksamhet bör därför främjas med ett stöd som kan medverka till att sänka de höga produktionskostnaderna. Stödet bör beviljas som ett led i de åtgärder för förbättring av marknadsvillkoren för honung som skall genomföras av producentsammanslutningar. I avvaktan på att sådana sammanslutningar bildas bör ett mindre stödbelopp betalas ut till alla honungsproducenter under en begränsad tidsperiod.

Jordbruksföretagens struktur på Egeiska öarna har stora brister vilket leder till särskilda svårigheter. Det bör därför fastställas undantag från bestämmelser som begränsar eller utesluter beviljandet av vissa former av strukturstöd.

Vissa strukturåtgärder som är viktiga för jordbrukets utveckling på dessa öar finansieras inom ramarna för gemenskapsstöd som är avsett att främja utvecklingen och strukturanpassningen av regioner som utvecklas långsammare (mål nr 1) i enlighet med artiklarna 130a och 130c i fördraget.

De problem som råder på Egeiska öarna förvärras på grund av öarnas ringa storlek. För att prioritera och för att säkerställa att de planerade åtgärderna blir effektiva, bör dessa endast tillämpas på de så kallade ”mindre öarna” med högst 100 000 invånare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser för att avhjälpa de svårigheter vad gäller vissa jordbruksprodukter och produktionsmetoder som de mindre Egeiska öarna, i det följande kallade ”de mindre öarna”, har på grund av sitt avlägsna geografiska läge och sin ökaraktär.

I denna förordning innebär ”mindre öar” alla öar där den bofasta befolkningen utgör högst 100 000 invånare.

AVDELNING 1

En särskild försörjningsordning

▼M7

Artikel 2

Härmed inrättas en särskild försörjningsordning för de jordbruksprodukter som finns förtecknade i bilagan och som på de mindre öarna är nödvändiga som livsmedel och som insatsvaror inom jordbruksproduktionen och för bearbetning.

Genom en prognosticerad försörjningsbalans skall de årliga försörjningsbehoven bedömas i fråga om de produkter som avses i första stycket.

Artikel 3

1. Inom ramen för den särskilda försörjningsordningen skall stöd beviljas för tillhandahållande, på de mindre öarna, av de produkter som avses i artikel 2.

▼M7

Stödbeloppet skall fastställas för en grupp av öar med hänsyn till de extra kostnaderna för saluföring av produkter på dessa öar och skall beräknas med utgångspunkt i avståndet till de hamnar på det grekiska fastlandet varifrån leveranserna vanligen görs, liksom de öar som fungerar som mellanstationer eller lastplatser för produkterna på vägen till de öar som är slutdestination.

Stödet skall finansieras av gemenskapen med 90 % och av den berörda medlemsstaten med 10 %.

2. Den särskilda försörjningsordningen skall genomföras med särskild hänsyn till

a) de mindre öarnas särskilda behov och fastställda kvalitetskrav,

b) det traditionella handelsflödet med hamnarna på det grekiska fastlandet och mellan öarna,

c) den ekonomiska aspekten av de planerade stöden,

d) i förekommande fall behovet av att inte förhindra möjligheten att utveckla den lokala produktionen.

3. Ett villkor för att den särskilda försörjningsordningen skall tillämpas är att beviljat stöd verkligen gynnar slutanvändaren.

4. De produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen får inte återexporteras till tredje land eller sändas tillbaka till övriga gemenskapen.

5. Om de produkter som avses i punkt 1 bearbetas på de mindre öarna skall förbudet i punkt 4 inte gälla traditionell export eller traditionella sändningar till övriga gemenskapen av de bearbetade produkterna. Vid traditionell export får inget bidrag beviljas.

Artikel 3a

1. Tillämpningsföreskrifter för denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2. De skall särskilt omfatta följande:

a) En indelning av de mindre öarna med hänsyn till avståndet till de hamnar på grekiska fastlandet varifrån leveranserna vanligen görs, liksom med hänsyn till avståndet till hamnarna på öar där lastningen sker eller som fungerar som mellanstationer på väg till slutdestinationen.

b) Fastställandet av stödbeloppen inom den särskilda försörjningsordningen.

c) De bestämmelser som krävs för att säkerställa en effektiv kontroll utförs, och att beviljat stöd verkligen gynnar slutanvändaren.

d) Vid behov införande av ett system med leveransintyg.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2 fastställa försörjningsbalanser. Enligt samma förfarande får kommissionen se över dessa balanser samt förteckningen över produkter i bilagan, i enlighet med utvecklingen av behoven på de mindre öarna.

▼B

AVDELNING II

Åtgärder för att stödja lokala produkter

Artikel 5

De stöd som fastställs i denna avdelning skall beviljas för att stödja traditionell verksamhet, kvalitetsförbättring och utveckling av lokala produkter anpassat efter marknadsbehovet på de berörda öarna samt för att återuppliva vissa verksamheter inom jordbruket som det finns tradition och naturliga förutsättningar för på dessa öar.

▼M8

Artikel 6

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([1]) skall republiken Grekland för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött, för att tillgodose konsumtionsbehoven på de mindre öarna i Egeiska havet.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 ([2]), denna förordning och förordning (EG) nr 2529/2001 ([3]) för producenter som är etablerade på de mindre öarna i Egeiska havet.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt denna förordning multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på de mindre öarna i Egeiska havet den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall grekiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

▼M7

Artikel 8

1. Ett stöd per hektar skall beviljas årligen för odling av matpotatis med KN-nummer 0701 90 50 och 0701 90 90 och för odling av utsädespotatis med KN-nummer 0701 10 00, dock för en odlad och skördad areal på högst 2 200 hektar per år.

Stödet skall uppgå till högst 603 euro per hektar.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2.

Artikel 9

1. Ett stöd per hektar skall beviljas för fortsatt vinodling inom de traditionella områdena för produktion av kvalitetsviner fso.

Stöd skall betalas ut för områden

a) där sådana druvsorter är planterade som ingår i den klassificering som avses i artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 ([4]) och som medlemsstaterna skall göra av vilka druvsorter som är lämpliga

([1]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
([2]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
([3]) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.
([4]) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1622/2000 (EGT L 194, 31.7.2000, s. 1).

▼M7

för framställning av vart och ett av de kvalitetsviner fso som produceras i respektive medlemsstat, och

b) vars avkastning per hektar är lägre än den övre gräns som fastställts av medlemsstaten, uttryckt i kvantiteter druvor, druvmust eller vin i enlighet med bestämmelserna i punkt I (Avkastning per hektar) i bilaga VI till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Stödbeloppet skall vara 476 euro per hektar och år. Stödet skall endast beviljas till producentsammanslutningar eller producentorganisationer som genomför åtgärder för att förbättra vinkvaliteten inom ramen för ett program som godkänts av de behöriga myndigheterna; programmet skall framför allt omfatta en förbättring av förhållandena för vinframställning, lagring och distribution.

3. Avdelning II kapitel II i förordning (EG) nr 1493/1999 skall inte tillämpas på de mindre öarna.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2.

Artikel 11

1. Ett stöd per hektar skall beviljas för upprätthållande av olivlundar i områden där oliver traditionellt odlas, under förutsättning att olivlundarna sköts och vårdas så att goda produktionsförhållanden föreligger.

Stödet skall uppgå till 145 euro per hektar och år.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2. De skall i första hand omfatta villkoren för tillämpning av den stödordning som avses i punkt 1, de krav som skall uppfyllas beträffande god skötsel av olivlundarna, samt kontrollbestämmelser.

Artikel 12

1. Ett stöd skall beviljas för produktion av den kvalitetshonung som är speciell för de mindre öarna och som innehåller en stor andel timjanhonung.

Stödet skall betalas ut efter antalet registrerade producerande bikupor till sammanslutningar av biodlare som erkänts av de behöriga myndigheterna och som genomför program med årliga initiativ i syfte att förbättra villkoren för produktion av kvalitetshonung.

Stödet skall uppgå till 12 euro per bikupa och år.

2. Det stöd som avses i punkt 1 skall beviljas för högst 100 000 bikupor per år.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2.

▼B

AVDELNING III

Undantag som gäller strukturåtgärder

▼M6

▼M7

Artikel 13

1. Genom undantag från artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden [1] får stödets totala värde, uttryckt i procent av den stödberättigande investeringsvolymen, höjas med högst 15 procentenheter när det gäller

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼M7

investeringar som syftar till diversifiering, omstrukturering eller en inriktning på hållbart jordbruk på jordbruksföretag på de mindre öarna i Egeiska havet.

2. Genom undantag från artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1257/1999 skall stödets totala värde, uttryckt i procent av den stödberättigande investeringsvolymen, vara högst 65 % för investeringar i små och medelstora företag som bearbetar eller saluför huvudsakligen lokalt producerade jordbruksprodukter inom sektorer som skall fastställas i det programkomplement som avses i artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ([1]).

3. De åtgärder som avses i denna artikel skall beskrivas i de operativa programmen för de mindre öarna i Egeiska havet enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Artikel 13a

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för spannmål, som inrättats genom artikel 22 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ([2]) eller av en av de förvaltningskommittéer som inrättas genom förordningarna för den gemensamma organisationen av marknaderna för de berörda produkterna, nedan kallad ”kommittén”.

För jordbruksprodukter som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 827/68 ([3]) och för produkter för vilka en gemensam organisation av marknaden saknas skall kommissionen biträdas av Förvaltningskommittén för humle, som inrättats genom artikel 20 i rådets förordning (EEG) nr 1696/71 ([4]).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

AVDELNING IV

Slutbestämmelser

▼M7

Artikel 14

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning, med undantag för artikel 13, skall anses utgöra interventionsåtgärder i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1258/1999 ([5]).

Artikel 14a

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att denna förordning efterlevs, särskilt i fråga om kontroller och administrativa påföljder, och de skall informera kommissionen om detta.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13a.2.

([1]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.
([2]) EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
([3]) EGT L 151, 30.6.1968, s. 16. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 195/96 (EGT L 26, 2.2.1996, s. 13).
([4]) EGT L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 191/2000 (EGT L 23, 28.1.2000, s. 4).
([5]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

▼M7

Artikel 15

1. Grekland skall varje år lägga fram en rapport för kommissionen om genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning.

2. Efter varje femårsperiod under vilken åtgärderna i denna förordning har tillämpats skall kommissionen lägga fram en allmän rapport för Europaparlamentet och rådet med en redovisning av dels effekterna av de åtgärder som vidtagits, dels eventuella justeringar i de fall detta visar sig nödvändigt.

Den första rapporten skall läggas fram före utgången av 2005.

▼B

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M7

BILAGA

Förteckning över de produkter som avses i den särskilda försörjningsordningen för de mindre öarna i Egeiska havet i avdelning I

Varuslag	KN-nr
Vetemjöl	1101 och1102
Durumvete	1001 10 00
Vete av brödkvalitet	1001 90 99
Foder	
— Spannmål	
— Vete	1001
— Råg	1002
— Korn	1003
— Havre	1004
— Majs	1005
— Bomullsfrön	1207 20 90
— Lusern och foderväxter	1214
— Rester och avfall från livsmedelsindustrin	2302 till2308
— Beredningar av sådana slag som används som foder	2309 90